

*Tárgy: Alsónémedi, régi temető fásítási koncepciója -
válasz a civil szervezet észrevételére*

Dátum: 2014. május 30.

VINCZE JÓZSEF ÚR
polgármester

Alsónémedi Polgármesteri Hivatala
Alsónémedi, Fő út 58.

Tisztelt Polgármester Úr!

Az Alsónémedi régi temető fásítási koncepciójával kapcsolatosan Némedi Erika elnök asszony hozzám eljuttatott észrevételeire az alábbi válaszokat adom.

Megköszönöm elnök asszony javaslatait, melyeket lehetőség szerint figyelembe veszünk a tervezés során. Megjegyzem, hogy a véleményezett anyag csupán a tervezési ajánlat mellékletét képezte, amint a címében is szerepelt. Célja csupán az volt, hogy a feladatot nagy körvonalakban felvázolja, ezért nem kérhető számon rajta semmiféle hiányosság.

A Megbízó elsődleges szempontja volt, hogy a tervezett parkerdő állományát őshonos cserje- és fafajok alkossák. Ennek megfelelően ajánlatunkban hivatkoztunk a *153/2009. (XI. 13.) FVM rendeletre, az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény végrehajtásáról*, amely ekként definiálja az őshonos fa- és cserjefajt:

az a fa-, illetve cserjefaj, amely Magyarország területén nem behurcolás vagy betelepítés eredményeként vált flóraelemmé

Tehát már az ajánlattétel idején sem vetődött fel tuja, vagy invazív faj telepítése. (Invazív fajként éppen elegendő, és ellenpéldaként be is mutatható a temető akácosa.)

Ajánlatunkban a *Duna menti síkság erdészeti tájhoz tartozó fajokból* néhányat kiemeltünk példaként, a teljesség igénye nélkül. A rendelet hivatkozott 2. melléklete valóban nem sorol fel tölgyeket, de amint azt a véleményezett vázlatban is leírtuk:

"A felsorolt fajokon kívül bemutatathatók lennének más tájegység azon őshonos fajai is, melyek az adott élőhelyen megfelelően fejlődnek és a lehetséges funkciót gazdagítják (pl. bogyós termésű "madárbarát" fajok: berkenyék, galagonyák)."

Ez egyértelműen előrevetítette, hogy a készülő koncepció Magyarország természetes növénytakarójának fás szárú állomány-alkotóival számol - és ebbe a tölgyek éppúgy beletartoznak, mint a nyárok.

Nem cél nyárfaszöszökkel elárasztani a települést, szerencsére a természetes állományalkotóknak is léteznek kertészeti fajtái, melyek pótolhatják az alapfajt. A kétlaki fajok esetében a pollennel, vagy éppen a termésrel erősen szennyező fajok hasonló módon kihagyhatók.

Sajnos számos faj pollenje allergizál (pl. minden gyepalkotó fűféle, éger, szil, nyár, fűz, nyír, kőris, szelídgesztenye, tölgy, bükk, erdei fenyő, bodza, hárs, tiszafa) ezért szinte lehetetlen lenne parkerdőt - de egyáltalán, bármiféle zöldfelületet létrehozni az allergizáló fajok kiiktatásával.

A koncepció, mint ahogyan az előzőekben idéztem, számol a madaraknak táplálékot kínáló bogyósok telepítésével. Nem tartom azonban szerencsésnek az emberi táplálékként szolgáló gyümölcsfajták (alma- és körtefajták, mandula, szelídgesztenye, naspolya) betelepítését. E gyümölcsfák többsége rendszeres ápolást, metszést, permetezést igényel. Lakott környezetben hajlamosak lehetnek más gyümölcsfák kártevőtől és kórokozótól fertőződni.

Lehet cél közhasználatú területen közösségi kert létrehozása, de erre inkább más védett, ellenőrzött helyszín lenne alkalmas (pl. templom- vagy iskolakert). Temetőkertben nem volt élő hagyománya gyümölcs termesztésnek, Az esetleges a konfliktusok elkerülése érdekében sem szerencsés, hogy táplálék-lelőhely gyanánt tartsák számon a területet.

Vannak a temetkezéshez kötődő, falusi temetőkből mai napig hagyományosan alkalmazott növényfajok (pl. tiszafa, terülő boróka, bukszus, bokorrózsa, pálmalilium) melyek megjelenítése indokolt lehet a temetői emlékeket bemutató területrészen.

Budapest, 2014. május 30.

Tisztelettel:

Papp Katalin
okl. kertészmérnök
tájépítész tervező